

Ludmila Budlovská

Ludmila Budlovská rozená Kárová se narodila 5. dubna roku 1937 v Praze. Narodila se jako dvojče své sestry Zdeny a o čtyři roky starším bratrem. Během druhé světové války roku 1943 se rodiče paní Budlovské rozhodli, že by měla se svojí sestrou Zdenkou radši vyrůstat u jejich tety, která bydlela na Moravě v Tovačově. Zde pak prožila několik hezkých zážitků jako obyčejné vesnické děvče. Jednoho dne roku 1943 ale z polních letišť vzlétla spojenecká letadla, která Tovačov vybombardovala. Paní Budlovská se tehdy schovávala ve sklepě cukrovaru, který vlastnil její strýc. Když bylo bezpečné vyjít ven, spatřila jen rozbombardované předměstí a ruiny domů. Proto si pro paní Budlovskou a její sestru přijeli rodiče.

Do roku 1945 chodily sestry do školy v Praze, kde prožily Květnové povstání ukryté opět ve sklepě. Jakmile skončilo povstání, tak se šla podívat na dnešní Státní operu, kde byly nápisy lidí hledajících své zmizelé příbuzné, které ji doteď dojmají. Vzpomíná i na rok 1948 kdy se nemohla dostat na druhou stranu ulice k domu učitelky klavíru, kvůli stále pochodujícím lidovým milicím.

Následně vystudovala gymnázium a podala přihlášku na Pedagogickou fakultu Univerzity Karlovy. Po ukončení studia se stala učitelkou matematiky.

Následně se vdala a v dvaceti sedmi letech porodila dceru. Ve třiceti letech paní Budlovská oslepla a tři měsíce byla v nemocnici, po této zkušenosti se s manželem rozešla a potkala druhého manžela, profesora na technice. S ním procestovala Rusko, Německo a skoro celou jižní Ameriku.

Její manžel to ale neměl lehké, jelikož byl žid. Kvůli tomu byl eskortován do Terezína a následně do Osvětimi. Sám o zážitcích z těchto míst nechtěl mluvit a kvůli číslu na ruce si v létě nikdy nevyhrnul rukávy. Ale nikdy se nevzdal cestování, na které paní Budlovská ráda vzpomíná.

Ludmila Budlovská nyní bydlí v seniorském domu Hagibor a užívá si návštěv dcery a svých dvou vnuků